

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet«

(COM(2021) 281 final — 2021/0136 (COD))

(2022/C 105/12)

Ordfører: **Tymoteusz Adam ZYCH**

Høringsudtalelse	Europa-Parlamentet, 8.7.2021 Rådet, 15.7.2021
Retsgrundlag	Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde
Kompetence	Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget i sektionen	30.9.2021
Vedtaget på plenum	20.10.2021
Plenarforsamling nr.	564
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	229/2/5

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) bifalder Kommissionens forslag til en retsakt om ændring af eIDAS-forordningen om fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet, som vil tilpasse denne retsakt til markedets aktuelle behov. Evalueringen af den nuværende forordning har vist, at der er behov for at tilvejebringe bedre løsninger for digitale tjenester, der kan udvide adgangen til både den private og den offentlige sektor og være tilgængelige for langt størstedelen af EU's borgere og indbyggere.

1.2. EØSU bemærker imidlertid, at den foreslåede digitalisering af tjenester kan føre til udelukkelse af dele af det europæiske samfund, navnlig ældre, personer med begrænsede digitale færdigheder og personer med handicap. EØSU opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere de nødvendige rammer for digital uddannelse og informationskampagne, som samtidig bør tjene til at øge bevidstheden om beskyttelse af personoplysninger.

1.3. EØSU bifalder, at brugen af den europæiske digitale ID-tegnebog vil være valgfri og gratis. Ikke desto mindre vil indførelsen af nye digitale løsninger nødvendigvis blive tid- og omkostningskrævende. EØSU opfordrer derfor Kommissionen til yderligere at vurdere hvor meget tid, der skal til for den faktiske gennemførelse af den nye forordning for at undgå, at markedet påvirkes negativt, og for at sikre yderligere analyse og større klarhed i forordningen om de forventede omkostninger ved dens gennemførelse.

1.4. EØSU bemærker, at det foreslåede afsnit 9 i forordningen indeholder bestemmelser om obligatorisk grænseoverskridende anerkendelse af kvalificeret elektronisk attestering af attributter, der er udstedt i en medlemsstat. I betragtning af at bestemmelserne i medlemsstaternes nationale lovgivning ofte er meget forskellige, erkender EØSU imidlertid behovet for at præcisere, at anerkendelsen af en kvalificeret elektronisk attestering af attributter i en medlemsstat er begrænset til en bekræftelse af fakta i lighed med artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1191⁽¹⁾ om fremme af borgernes frie bevægelighed ved at forenkle kravene til fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i EU: »Denne forordning finder ikke anvendelse på anerkendelse i en medlemsstat af retsvirkninger vedrørende indholdet af offentlige dokumenter, der er udstedt af myndighederne i en anden medlemsstat«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1191 af 6. juli 2016 om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 200 af 26.7.2016, s. 1).

1.5. EØSU mener, at en effektiv databeskyttelse navnlig bør ses i sammenhæng med beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. EØSU er derfor helt enig i kravet om, at den europæiske ramme for en digital identitet bør give brugerne mulighed for at kontrollere, hvem der har adgang til deres digitale identitet, og præcis hvilke data andre kan få adgang til. EØSU opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til efter høringer om de tekniske aspekter af den europæiske ramme for en digital identitet at medtage spørgsmålet om oprettelse af et register, der gør det muligt for brugerne at spore enhver adgang til deres data.

1.6. EØSU vil gerne fremhæve sikkerhedsproblemer i forbindelse med digitaliseringsprocessen, navnlig udviklingen af de enorme systemer, der lagrer og behandler data, der er sårbare over for svig og tab. EØSU er også klar over, at der i øjeblikket ikke findes noget sikkerhedssystem, der kan yde fuld databeskyttelse. EØSU mener derfor, at brugere af europæiske digitale ID-tegnebøger bør sikres kompensation for enhver uønsket situation i forbindelse med deres data (f.eks. datatyveri eller videregivelse). Et sådant ansvar bør være uafhængigt af, om udbyderen har gjort sig skyldig i fejl eller ej.

2. Indledning

2.1. Emnet for denne udtalelse er Kommissionens forslag til forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽²⁾ («eIDAS-forordningen») for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet (EDI).

2.2. Som anført i begrundelsen vil eIDAS-forordningen give følgende beskyttelse og fordele: 1) adgang til meget sikre og pålidelige elektroniske identitetsløsninger, 2) sikkerhed for, at offentlige og private tjenester kan stole på pålidelige og sikre digitale identitetsløsninger, 3) sikkerhed for, at fysiske og juridiske personer er bemyndiget til at anvende digitale identitetsløsninger, 4) garanti for, at disse løsninger er knyttet til en række forskellige attributter og giver mulighed for målrettet deling af identitetsdata, der er begrænset til behovene for den specifikke tjeneste, der anmodes om, og 5) accept af kvalificerede tillidstjenester i EU og lige vilkår for deres levering. De foreslåede ændringer er en reaktion på den øgede efterspørgsel efter pålidelige digitale grænseoverskridende løsninger, som bygger på behovet for at identificere og berigtige brugere med et højt sikkerhedsniveau.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU er klar over de nye krav i det indre marked vedrørende udvikling af elektronisk identifikation og tillidstjenester til elektroniske grænseoverskridende transaktioner. De eksisterende løsninger i eIDAS-forordningen, som har fået retsvirkninger i flere faser fra juli 2016, opfylder ikke disse krav, hvilket bekræftes af, at kun 59 % af EU's indbyggere i øjeblikket har adgang til pålidelige og sikre eID-løsninger. Desuden er den grænseoverskridende adgang til sådanne tjenester begrænset på grund af den manglende interoperabilitet mellem de systemer, som de enkelte medlemsstater tilbyder.

3.2. EØSU bifalder derfor Kommissionens nye forslag til en retsakt om ændring af eIDAS-forordningen om fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet, som vil tilpasse denne retsakt til markedets aktuelle behov. Det anslås, at de løsninger, der foreslås i Kommissionens dokument, kan bidrage til at øge antallet af brugere af digitalt ID til så mange som 80 % eller endda 100 % af alle EU-borgere og -indbyggere.

3.3. EØSU bifalder især de løsninger, der har til formål at øge sikkerheden i forbindelse med brugernes personoplysninger ved at sikre en skønsbeføjelse til at dele oplysningerne og muligheden for at kontrollere arten og mængden af de oplysninger, der leveres til modtagerparter. Da medlemsstaterne i henhold til forslaget vil bevare kontrollen med udbydere af digitale tjenester, vil de garantere, at følsomme datasæt (f.eks. vedrørende sundhed, religion og tro, politiske holdninger, race eller etnisk oprindelse) kun udleveres efter anmodning fra tjenesteudbydere efter en velbegrunnet beslutning truffet af den, som identiteten egentlig tilhører, i overensstemmelse med gældende national lovgivning.

3.4. EØSU påpeger, at tidsplanen for anvendelsen af visse bestemmelser i den nye forordning er temmelig optimistisk, og opfordrer Kommissionen til, når den fastsætter de endelige ansøgningsfrister, også at tage hensyn til den tid, det tager tjenesteudbydere at opgradere deres IT-systemer for at opfylde de nye forpligtelser. EØSU opfordrer derfor Kommissionen til yderligere at analysere den tid, der er nødvendig for den faktiske gennemførelse af den nye forordning, og dermed

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014 s. 73).

forlænge fristen for dens anvendelse for ikke at påvirke det relevante marked. F.eks. vil forordningens ikrafttrædelse kræve, at eksisterende kvalificerede tillidstjenesteudbydere, der tilbyder fjernsignering baseret på kvalificerede elektroniske signaturgenereringssystemer, bliver kvalificerede udbydere af den pågældende tjeneste. Det vil tage tid for dem at gennemføre både de tekniske aspekter og godkendelsesproceduren.

3.5. EØSU bemærker, at den foreslåede digitalisering af tjenesterne uanset deres fordele også kan føre til udelukkelse af dele af det europæiske samfund, navnlig ældre, personer med begrænsede digitale færdigheder og personer med handicap. EØSU anerkender de europæiske borgeres nøglerolle i bekæmpelsen af denne udelukkelse, og samtidig bør det tjene til at øge bevidstheden om beskyttelse af personoplysninger.

4. Tilgængelighed og skønmæssig anvendelse af en europæisk ramme for en digital identitet (EDIf)

4.1. EØSU bifalder idéen om at tilvejebringe bedre løsninger for digitale tjenester, som vil udvide adgangen ikke blot til offentlige tjenester, men også til den private sektor. EØSU støtter desuden Kommissionens bestræbelser på at stille en ramme for en digital identitet til rådighed for langt de fleste europæiske borgere. På grund af de eksisterende hindringer for adgang til eID-tjenester på tværs af grænserne (f.eks. den manglende interoperabilitet mellem eID-ordninger udviklet af medlemsstaterne) bruger mange EU-borgere dem slet ikke. De nye løsninger, der er baseret på de europæiske digitale ID-tegnebøger (EDIW), kan bidrage til at gøre betroede onlinetjenester tilgængelige for mindst 80 % af europæerne.

4.2. EØSU støtter derfor forslaget om at kræve, at medlemsstaterne udsteder europæiske digitale ID-tegnebøger — et værktøj, der vil sætte brugeren i stand til: 1) på sikker vis at anmode om og opnå, lagre, vælge, kombinere og dele på en måde, der er gennemsigtig for og kan spores af brugeren, de nødvendige juridiske personidentifikationsdata og elektronisk attestering af attributter for at autentificere online og offline for at kunne bruge offentlige og private onlinetjenester og 2) at underskrive dokumenter ved hjælp af en kvalificeret elektronisk signatur, der er accepteret i hele EU.

4.3. EØSU bifalder endvidere forslaget om at sikre, at de europæiske digitale ID-tegnebøger er lige tilgængelig for personer med handicap i tråd med bestemmelserne i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882⁽³⁾, som er i overensstemmelse med EU-princippet om ikkeforskelsbehandling som fastsat i artikel 21 i charter om grundlæggende rettigheder. For at undgå digital udstødelse i forbindelse med dette spørgsmål foreslår EØSU, at der udvikles løsninger i samarbejde med de kompetente institutioner og NGO'er for personer med handicap på grundlag af en »flerpartstilgang«.

4.4. EØSU mener, at det også er positivt, at det overlades til borgerne og indbyggerne at afgøre, om de vil anvende en europæisk digital ID-tegnebog. EØSU er af den holdning, at brugerne ikke bør være forpligtet til at bruge tegnebogen til at få adgang til private eller offentlige tjenester, men blot skal have mulighed herfor.

4.5. Set ud fra et økonomisk synspunkt bifalder EØSU, at brugen af den europæiske digitale ID-tegnebog vil være gratis for brugerne. EØSU opfordrer imidlertid Kommissionen til yderligere at analysere og skabe klarhed i forordningen om i) udstedelsesomkostninger for fysiske personer, ii) omkostningerne (for udstedelse og brug) for juridiske enheder og iii) omkostninger ved at tilføje eventuelle digitale identitetsattributter til en sådan tegnebog, da hver sådan tilføjelse efter EØSU's mening vil udgøre en tillidstjeneste og dermed medføre omkostninger for ejeren af tegnebogen.

5. Brugsaspekter af en europæisk ramme for en digital identitet

5.1. EØSU bifalder Kommissionens initiativ til at forbedre brugen af elektroniske identifikationsmidler ved at oprette en fælles europæisk ramme for en digital identitet baseret på grænseoverskridende benyttelse af en europæisk digital ID-tegnebog.

5.2. Ifølge forslaget kan anvendeligheden forbedres ved hjælp af de midler, der er fastsat i den nye artikel 12b i eIDAS-forordningen, der indeholder en række krav vedrørende anerkendelse af europæiske digitale ID-tegnebøger, og som ikke kun er rettet mod medlemsstater, men også mod private modtagerparter, der leverer tjenester, og »meget store onlineplatforme«, som defineret i artikel 25, stk. 1, i den foreslåede retsakt om digitale tjenester⁽⁴⁾. På grundlag af disse nye bestemmelser bør visse private sektorer (dvs. transport, energi, bank- og finans tjenester, social sikring, sundhed, drikkevand,

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

⁽⁴⁾ COM(2020) 825 final.

posttjenester, digital infrastruktur, uddannelse og telekommunikation) acceptere brugen af europæiske digitale ID-tegnebøger til levering af tjenester i tilfælde, hvor en stærk brugerauthentifikation til identifikation online er påkrævet i henhold til national ret eller EU-retten eller i henhold til kontraktlige forpligtelser. I lyset af Kommissionens forslag vil det samme krav gælde for de meget store onlineplatforme (f.eks. sociale netværk), som bør acceptere brugen af europæiske digitale ID-tegnebøger med hensyn til de minimumsattributter, der er nødvendige for en specifik onlinetjeneste, for hvilken der anmodes om autentifikation såsom bevis for alder.

5.3. EØSU bemærker, at private onlinetjenesteudbydere (der ikke kan betegnes som »meget store platforme«) bør inddrages i udviklingen af de selvregulerende »adfærdskodekser« for at sikre bred tilgængelighed og anvendelighed af elektroniske identifikationsmidler, herunder europæiske digitale ID-tegnebøger. Kommissionen bør være ansvarlig for at vurdere effektiviteten og anvendeligheden af sådanne bestemmelser for brugerne af europæiske digitale ID-tegnebøger.

6. Spørgsmål vedrørende retsvirkningerne af europæiske digitale ID-tegnebøger

6.1. EØSU støtter forslaget om at forbedre adgangen til digitale offentlige tjenester, herunder i grænseoverskridende situationer.

6.2. Den foreslåede nye afdeling 9 i eIDAS-forordningen indeholder bestemmelser om, at en kvalificeret elektronisk attestering af attributter, der er udstedt i en medlemsstat, bør anerkendes som en kvalificeret elektronisk attestering af attributter i en anden medlemsstat.

6.3. Med hensyn til medlemsstaternes nationale lovgivning, som i visse tilfælde kan variere betydeligt, påpeger EØSU imidlertid, at de attributter, der attesteres mod autentiske kilder i en medlemsstat, bør begrænses til en bekræftelse af de faktiske omstændigheder og bør ikke have retsvirkninger i andre medlemsstater, medmindre de attesterede attributter er i overensstemmelse med den nationale lovgivning. De foreslåede retlige løsninger bør i princippet ikke påvirke anerkendelsen i en medlemsstat af retsvirkninger vedrørende indholdet af de attributter, der er attesteret over for autentiske kilder i en anden medlemsstat, analogt til bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1191. Visse personoplysninger (vedrørende en persons religion eller tro) kan tjene som eksempel. I nogle EU-lande har denne form for oplysninger retsvirkninger (f.eks. i Tyskland omfatter vitale optegnelser oplysninger om religion, som bestemmer forpligtelsen til at betale kirkeskat for at kunne indgå ægteskab i en religiøs ceremoni), mens det ikke er tilfældet i andre lande (f.eks. i Polen).

6.4. EØSU opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at præcisere teksten i afdeling 9 for at gøre det klart, at anerkendelsen af en kvalificeret elektronisk attestering af attributter i en anden medlemsstat er begrænset til en bekræftelse af de faktiske omstændigheder i forbindelse med den pågældende attribut og ikke har retsvirkninger i andre medlemsstater, medmindre de attesterede attributter er i overensstemmelse med dette lands nationale lovgivning.

7. Sikkerhedsaspekter

A. Databeskyttelse inden for rammerne af grundlæggende rettigheder

7.1. EØSU bemærker, at borgerne og andre indbyggere på grund af manglen på en fælles europæisk ramme for en digital identitet i de fleste tilfælde støder på hindringer i forbindelse med digital grænseoverskridende udveksling af oplysninger om identitet og desuden i forbindelse med sikker udveksling af sådanne oplysninger og med et højt databeskyttelsesniveau.

7.2. EØSU bifalder derfor forsøgene på at skabe et interoperabelt og sikkert system baseret på europæiske digitale ID-tegnebøger, som kan forbedre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bl.a. i forbindelse med beskæftigelsessituationer eller sociale rettigheder. I den forbindelse forventer EØSU, at den nye europæiske ramme for en digital identitet f.eks. vil skabe muligheder for hurtigt at øge de grænseoverskridende beskæftigelsesmuligheder og udvide den automatiske tildeling af sociale rettigheder uden yderligere ansøgningsprocedurer eller anden administrativ indsats.

7.3. EØSU mener imidlertid, at en effektiv databeskyttelse er det vigtigste problem i forbindelse med beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger.

7.4. EØSU er derfor helt enig i kravet om, at en europæisk ramme for en digital identitet bør tilbyde alle mulighed for at kontrollere, hvem der har adgang til deres digitale identitet, og præcis hvilke data (herunder den offentlige sektors adgang). Som påpeget i forslaget vil dette også kræve et højt sikkerhedsniveau med hensyn til alle aspekter af leveringen af en digital identitet, herunder udstedelse af europæiske digitale ID-tegnebøger og infrastrukturen til indsamling, lagring og videregivelse af digitale identitetsoplysninger.

7.5. EØSU bifalder i den forbindelse forslaget om, at brugerne skal have ret til selektivt at oplyse om deres attributter, hvilke begrænses til dem, der er nødvendige i en bestemt situation. Ifølge forslaget vil brugeren, mens denne anvender en europæisk digital ID-tegnebog, have kontrol over mængden af data, der leveres til tredjeparter, og bør informeres om de attributter, der er nødvendige for at levere en bestemt tjeneste.

7.6. EØSU støtter forslaget om fysisk og logisk adskillelse af personoplysninger i forbindelse med udstedelse af europæiske digitale ID-tegnebøger fra alle andre data, der lagres af udstederne af europæiske digitale ID-tegnebøger, og godkender kravet om, at udbydere af kvalificerede elektroniske attesteringer af attributter skal være en separat juridisk enhed.

7.7. Ud over sikring af en effektiv databeskyttelse er det vigtigt, at brugerne har kontrol over deres egne data. I den forbindelse bifalder EØSU også oprettelsen af en europæisk ramme for en digital identitet, der bygger på juridiske identiteter udstedt af medlemsstaterne, og på tilvejebringelsen af kvalificerede og ikkekvalificerede digitale identitetsattributter.

7.8. EØSU påpeger, at for at sikre et højt niveau af retlig beskyttelse af brugernes data bør brugerne have større kontrol over de europæiske digitale ID-tegnebøger, herunder sporbarheden af adgangen til hver enkelt brugers data. Med henblik herpå bør de tekniske aspekter, der skal fastlægges under drøftelserne efter godkendelsen af forslaget, omfatte oprettelse af et register, der gør det muligt for brugeren efter anmodning at kontrollere ethvert tilfælde af adgang til deres data.

B. Andre aspekter vedrørende sikkerhed og ansvar

7.9. Ifølge forslaget vil den nye europæiske ramme for en digital identitet tilvejebringe mekanismer til forebyggelse af svig og til sikring af autentifikation af personlige identifikationsdata. Da forslaget indeholder en bestemmelse, der indfører midler, der gør det muligt at verificere attributter mod autentiske kilder, kan dette f.eks. forbedre børns sikkerhed online ved at forhindre dem i at få adgang til indhold, der er uhensigtsmæssigt ud fra deres alder. EØSU bemærker, at en sådan effektiv beskyttelse på nationalt plan i øjeblikket enten ikke er til rådighed eller yderst ineffektiv.

7.10. EØSU bifalder idéen om, at webbrowsere bør sikre støtte og interoperabilitet med kvalificerede certifikater til webstedsautentifikation i henhold til eIDAS-forordningen. De bør anerkende og vise kvalificerede certifikater for webstedsautentifikation for at give en høj grad af sikkerhed, således at webstedsejere kan gøre deres identitet som ejere af et websted gældende, og brugere med en høj grad af sikkerhed kan identificere webstedsejerne. Samtidig mener EØSU, at der er behov for at tilvejebringe enkle, hurtige og effektive klagemekanismer for at sikre, at et websted ikke blokeres, når det er blevet fejlagtigt markeret som farligt. Der bør også fastsættes ansvarsregler for alle de tilfælde, hvor et websted fejlagtigt er blevet betegnet som farligt.

7.11. EØSU vil gerne påpege, at enhver digitalisering af data giver anledning til sikkerhedsproblemer, navnlig de enorme systemer, som lagrer og behandler data, og som udgør en kilde til oplysninger, der er sårbare over for svig og datatab. EØSU er også klar over, at der i øjeblikket ikke findes noget fuldt effektivt sikkerhedssystem (dvs. uden huller og fejl), der helt kan fjerne en sådan trussel.

7.12. EØSU påpeger derfor, at for at minimere alle sådanne uønskede situationer i forbindelse med brugernes data bør den tekniske arkitektur for den europæiske ramme for en digital identitet, som medlemsstaterne har udviklet i samarbejde med Kommissionen, fokusere på foranstaltninger, der øger datasikkerheden og tilvejebringer datakontrolmekanismer. Sådanne mekanismer er vigtige i forbindelse med f.eks. anvendelse af data indsamlet fra brugere til andre formål end oprindeligt tilsigtet. Samtidig mener EØSU, at den tekniske opbygning bør udvikles under hensyntagen til de grundlæggende rettigheder og princippet om medlemsstaternes suverænitet.

7.13. EØSU bemærker, at artikel 13, stk. 1, i eIDAS-forordningen fastsætter, at udbydere af tillidstjenester er ansvarlige for skader, der er forvoldt forsætligt eller uagtsomt over for fysiske eller juridiske personer som følge af manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til forordningen (og forpligtelserne vedrørende risikostyring i forbindelse med cybersikkerhed i henhold til artikel 18 i forslaget til »NIS 2-direktivet« i henhold til Kommissionens forslag). Denne bestemmelse bør anvendes i overensstemmelse med de nationale regler om ansvar (artikel 13, stk. 3).

7.14. I forbindelse med ansvarsproblemer vil EØSU gerne påpege, at spørgsmålene vedrørende definitionen af skade, dens størrelse og behørig erstatning reguleres af medlemsstaternes nationale lovgivning. Jævnfør disse regler kan ansvaret for tillidstjenesteudbydere begrænses i henhold til de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning og politikken for levering af tjenesteydelser, som defineres af tjenesteudbyderne.

7.15. EØSU mener, at brugere af europæiske digitale ID-tegnebøger bør sikres kompensation for enhver uønsket situation vedrørende deres data såsom datatyveri, tab, videregivelse, brug til andre formål end oprindeligt tilsigtet osv. Dette ansvar bør omfatte alle ovennævnte situationer, uanset udbyderens hensigt eller uagtsomhed (uanset udbyderens fejl).

7.16. Tyveri, uautoriseret videregivelse eller tab af data (især personoplysninger) kan medføre langsigtet skade for ejeren. Når de digitale oplysninger er frigivet, kan de på lang sigt tilegnes af mange instanser mod ejerens vilje. EØSU opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at søge efter og udvikle effektive mekanismer, der kan afhjælpe dette problem for dataejere i sådanne tilfælde.

7.17. De foreslåede løsninger for det nye system vil tvinge tjenesteudbyderne til at opgradere deres elektroniske sikkerhedssystemer betydeligt til et langt højere niveau med særlig vægt på cybersikkerhed. EØSU forventer, at dette vil medføre betydelige omkostninger og modernisering af den eksisterende IT-infrastruktur, og at det kan udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for nogle tjenesteudbydere, som endog kan føre til, at tjenesteudbydere, der på kort tid ikke har råd til sådanne investeringer, forsvinder fra nogle markeder. EØSU mener derfor, at Kommissionen og medlemsstaterne bør søge at finde løsninger, der kan beskytte udbyderne mod forskelsbehandling på dette område og muliggøre en »blød« landing i denne henseende, herunder ved at tilbyde muligheden for at sikre overholdelse af de nye krav i flere faser inden for en rimelig frist.

Bruxelles, den 20. oktober 2021.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
